mund⁹ regat. ego Boeti⁹ inquã.i.dixi.vix noſco ſniaʒ:i·
itellectum. tue rogatõis.i.tue iterrogationis.nedũ.i.ad
huc nõ.queam.i.poſſim.reſpondere ad iqſita.i.ad iter/
rogata.ſup.pħia iquit.i.dixit.nun fefellit.i.decipit me.
ſup.pħiam.abeſſe.i.deficere tibi aliqd per qꝺ velut hiã/
te.i.patente.robore.i.firmitate.valli.i.munitõis.morb⁹

perturbationũ/
irrepſerit.i.ſub
itrauerit i tuuʒ
aiũm.q.d.nũqd
eni veruʒ fuerit
quod ꝓdixi tibi
aliqd abeſſe ꝑ
qꝺ abeſſe ſiue
ꝑ quẽ defectuʒ
dolor itrauit te
ſicut aptũ oſti/
uʒ. ¶ Nota ꝙ
de⁹ ñ regit mũ/
dum aliqb⁹ gu/
bernaculis ex/
triſec⁹: qꝛ ſic nõ
eẽt ꝑ ſe ſufficiẽ
tiſſim⁹. ſʒ regit
ipʒ ſua potẽtia
q̃ attribuit pr̃i.
ſua ſapia que at
tribuit filio. ſua
pietate ⁊ clemẽ
tia q̃ attribuit

ſniam noſco nedũ ad iqſita rñ/
dere queã. P. Nũ me iqt fefel
lit abeſſe aliqd ꝑ qꝺ velut hiãte
valli robore i aiuʒ tuũ ꝑturbati
onuʒ morb⁹ irrepſerit? Sʒ dic
mihi: meminiſti ne qs ſit reꝝ fi
nis: quo ve toti⁹ nature tẽdat in
tentio? B. audierã iquã: ſʒ me/
moriã meror hebetauit. P. At
q ſcis vnde cũcta ꝓceſſerit? B.
Noui iquã deũqꝫ eẽ rñdi. P.
Et qd fieri põt: vt principio co
gnito: qs ſit reꝝ finis ignores?
Verꝝ hi ꝑturbationũ mores et
ea valentia ẽ: vt mouere qdẽ lo
co hoieʒ poſſit: euellere aũt ſibi
qꝫ totũ extirpare nõ poſſit: Sʒ

h quoqꝫ rñdeas veli hoiem ne
te eẽ memiſti? B. Quid ni iquã
memineri. P. Quid igit hõ ſit
poterĩs ne ꝓferre? B. hoccine in
terrogas an eſſe me ſciã rõnale
aial atqꝫ mortale. Scio ⁊ id me
eſſe ꝯfiteor. ⁊ illa. P. Nihil ne
te aliꝺ eẽ nouiſti? B. nihil. P.
Iã ſcio iqt morbi tui aliam vel
maximã cãʒ. qd ipe ſis noſſe ꝺ/
ſiſti. Quare pleniſſime vl' egri/
tudinis tue rõnẽ vl' aditũ recõci
liãde ſoſpitatꝭ iueni. Nã qm̃ tui
obliuiõe ꝯfũderis: ⁊ exulẽ te ⁊ ex
poliatũ ꝓpriis hõis eẽ doluiſti.
qm̃ vo qs ſit reꝝ finis ignoras:
nequã hoies atqꝫ nepharioſ: po

ſpũi ſcõ. ⁊ ꝺ hoc patebit i ſecũdo h⁹. ¶ Nota illud quod
aliqs hõ vix itelligit aliquo mõ itelligit: lʒ cũ difficultate
ex h ergo ꝙ Boeti⁹ dicit ſe vix itelligere iterrogationẽ
pħie: inuit ſe aliquo mõ itelligere tñ cum difficultate ꝓ
pter dolorẽ opprimẽtẽ rõnem: ⁊ iõ rñdere nõ potuit.
¶ Nota, qñ robur valli alicui⁹ munitõis hiat ꝓpter ali
quã rupturã i eo fcãʒ tũc hoſtes igrediunt munitioneʒ.
Sĩc a ſil'i qñ munimẽ rõnis q̊ animus munit tanqꝫ val/
lo hiat ꝓpter defectũ alicui⁹ cognitõis: tũc neceſſario ꝑ/
turbationes affectuum ſubitrant aium.
¶ Sed dic mihi. ⁊c. Hic pħia querit de cognitiõe finis
reꝝ dicens. Dic mihi ne.i.an.meminiſti.i.recordaris qs
ſit finis reꝝ ſup.oium.ve.ꝓ vel.quo.i.ad quẽ finẽ. iten/
tio toti⁹ nature.tẽdat.i.laboret. ego Boeti⁹ inquã.i.dixi
audierã ſup.olim.ſʒ meror.i.ꝑturbatio hebetauit.i.ob/
ſcurauit.memoriã.i.itellectũ. Atq ꝓ certo.ſcis vñ cũcta
.i.oia entia. ꝓceſſerit.i.ꝓncipiũ ſuũ habuerũt. Ego Boe
ti⁹ inquã.i.dixi noui.qꝫ ꝓ ⁊ rñdi deũ eẽ ſup.ꝓncipiũ oiuʒ
reꝝ. ⁊ dicit pħia. ⁊ qd.i.quõ.põt fieri hoc vt cognito.i.no
to pricipio.ſ.oium reꝝ.ignores.i.neſcias.qs ſit finis reꝝ
ſup.oium. veꝝ ꝓ ſʒ. hi mores ꝑturbationũ ſunt. ⁊ ea valẽ
tia.i.vigor vel ptãs ꝑturbationũ ẽ. vt qdẽ.i.certe poſſint
mouere hoiem loco.i.a ſtabilitate ꝑfecte cognitõis.ãt ꝓ
ſʒ nõ poſſint euellere ſup.radicit⁹.qꝫ ꝓ ⁊.extirpare.i.era
dicare ſibi totũ. ¶ Nota. pħia rõnabiliter querit Boeti
um an cognoſcat finẽ oiuʒ reꝝ. qꝛ finis ẽ cã cãꝝ. ⁊ ẽ opti
mum cui⁹ grã alia fiunt. ꝓpter qꝺ ignorato fine. nihil ꝑ/
fecte cognoſcit eoꝝ q̃ ſũt ad finẽ. nam ſm exigẽtiã finis
cetera moderant. ¶ Nota qñ ꝓncipiũ ⁊ finis coincidũt
i vnũ ſicut i circulo idem ẽ pricipiũ ⁊ finis: tunc videt mi
rabile ꝙ tũc pricipium cognoſcit ⁊ finis ignoret. cuʒ er/
go deus ſit pricipium ⁊ finis oium reꝝ. cognito ipſo ſub
rõne pricipii videt ẽt cognoſci ſub rõne finis. Qr aũt de⁹
ſit pricipium oiuʒ pʒ: qꝛ ab ipſo deriuatũ ẽ ſingulis eſſe ⁊

viuere. primo celi ⁊ mũdi. Qr aũt ſit finis oium pʒ. quia
gratia ei⁹ oia fiunt ⁊ ad ipm ordinant. nã i reb⁹ cõſtanti
bus ex arte ⁊ natura ſꝑ vili⁹ eſt ꝓpter meli⁹. De⁹ aũt ẽ op
timũ eoꝝ q̃ i natura ſunt. ex ꝓhemio methaphiſice.
¶ Nota. lʒ ꝑturbati aliq̃lẽ cognitõeʒ reꝝ hẽant: tñ ipe/
diunt ne ꝑfecte cognoſcant. Licet ergo Boeti⁹ aliqual'r

cognouerit deũ
eſſe pricipiũ re/
rũ. tñ qꝛ turba/
t⁹ fuit ꝑfecte na
turã hui⁹ princi
pii nõ cognouit
⁊ iõ igrauit ipm
eẽ finem reꝝ.
¶ Nota ꝙ paſ
ſio ẽ mot⁹ ꝑticu
le appetitiue ſꝫ
fantaſia boni ⁊
mali ſʒ Euſtra/
tiuʒ. z. ethi. ⁊ hi
ſunt mores paſ/
ſionuʒ ꝙ poſſũt
hoiem mouere
a ſtabilitate ꝑ/
fecte cognitõis
ſʒ totaliter ipm
nõ pñt euellere
ab oi cognitiõe.
¶ Sʒ hoc quo
qʒ rñdeas veliʒ

Hic pħia facit aliam iterrogationeʒ de cognitõe huma/
ne nature dicens. Sʒ ego ẽt veliʒ tu rñdeas.i.rñſuʒ des
hoc.i.ad hoc.ne pro nunqd.tu meminiſti.i.ſcis te eẽ ho/
minem. Ego Boeti⁹ inquam.i.dixi. qd. i. ꝓpter qd ni.i.
niſi.meminerim.i.ſciuerim. ⁊ q̃rit vlteri⁹ pħia. Igit ne.i.
nunqd.poteris proferre.i.dicere. qd ſit hõ. i.diffinitõeʒ
hominis. rñdet Boeti⁹. nunqd pħia tu iterrogas me hoc
cine.i.hoc.an.i.vtrum.ſcio me eẽ rõnale.atqʒ ꝓ ⁊.morta
le aial.ego Boeti⁹ ſcio ⁊ ꝯfiteor.i.fateor.me eſſe id ſup.
aial rõnale ⁊ mortale. ⁊ illa ſup.pħia dixit.ne ꝓ nũqd.ni
hil nouiſti te eẽ aliud qꝫ aial rõnale mortale: dicit Boe/
tius nihil.ſup. pħia inqt. i.dixit.iam ego ſcio aliam cãm
ſup.quã ignorãtiam diue ꝓuidẽtie. vel maximã cãʒ tui
morbi.tu deſiſti.i.ceſſaſti.noſſe.i.noſcere qd ſis. ¶ No/
ta. lʒ hõ ſit mortalis ſm corp⁹. nõ tñ ſm aiam itellectiuã
q̃ ẽ dignior pars hoĩs. Et qꝛ Boe. dixit ſe eẽ nihil aliꝺ qꝫ
rõnale ⁊ mortale: iõ nõ q̃ſiuit niſi bona mortalia. de quo
rum bonoꝝ amiſſione doluit nõ curans ꝑtem imortalẽ
.ſ.aiaʒ rõne cui⁹ ꝺbuit appetere bona imortalia. iõ pħia
dicit ꝙ Boeti⁹ ſe nõ nouerit. ¶ Nota ꝙ cauſa maxima
morbi hoĩs eſt ſeipʒ ignorare: qꝛ dicit Boeti⁹ ſcꝺo hui⁹.
proſa qnta. Qr ꝯditio humane nature ẽ ut ſe cognoſcat
ꝙ ceteras res excellat. Cũ aũt noſſe ſe deſierit eadeʒ na
tura ifra beſtias redigat. nã ceteris aiantib⁹ ſeſe ignora
re naturaliter ẽ. hoib⁹ vo vicio venit. Et dicit Temiſtius
ſuꝑ de aia. Quid turpi⁹ eſt aie cuʒ ſit alioꝝ cognoſcitiua
ꝙ ſuipſi⁹ ẽ ignara. anima ſeipſam ignorãs quomodo de
aliis fida putabit cognoſcitiua. q.d. nullo modo.
¶ Quare pleniſſime. Hic pħia ex dcĩs Boetii recolligit
oẽs cãs toti⁹ infirmitatis ei⁹ dicens. Quare pro igit. ego
pħia inueni pleniſſime.i.ꝑfectiſſime.rõnẽ.i.cãʒ tue egri
tudinis.i.ifirmitatis. vel inueni aditum.i.acceſſum.re/
conciliande ſoſpitatis.i.recuꝑande ſanitatis tue quod
declarat. Nam pro qꝛ.qm̃ tu ꝯfunderis.i.ꝯfuſus es.ob/